

Mfv.II.11.000/2010/4.szám

A Kúria ... jogtanácsos által képviselt ... Szolidaritás felperesnek a Pál és Kozma Ügyvédi Iroda (ügyintéző dr. Pál Lajos ügyvéd) által képviselt Zrt. alperes ellen béremelés végrehajtása iránt a Fővárosi Munkaügyi Bíróságon 36.M.5254/2008. szám alatt megindított és másodfokon a Fővárosi Bíróság 59.Mf.634.443/2009/4. számú ítéletével jogerősen befejezett perében a másodfokú határozat ellen a felperes által előterjesztett felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Kúria a Fővárosi Bíróság 59.Mf.634.443/2009/4. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy tizenöt nap alatt fizessen meg az alperesnek 10.000 (tízezer) forint és 2700 (kettőezer-hétszáz) forint Áfa felülvizsgálati eljárási költséget, valamint az államnak - felhívásra - 10.000 (tízezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

I n d o k o l á s :

A felperes szakszervezet keresetében az alperes munkáltatót – valamennyi munkavállalója tekintetében – 2008. január 1-től visszamenőleges hatállyal 6,9 %-os mértékű személyi alapbéremelés végrehajtására kérte kötelezni a ... Zrt. és a szakszervezetek között 2006. december 30-án aláírt együttműködési megállapodás alapján.

A Fővárosi Munkaügyi Bíróság 36.M.5254/2008/5. számú ítéletével a felperes keresetét elutasította.

A megállapított tényállás szerint a ... Zrt. és a szakszervezetek 2006. december 30-án együttműködési megállapodást írtak alá 2007-2010. évekre szólóan a ... Zrt. munkavállalóinak foglalkoztatásáról és bérezéséről (továbbiakban együttműködési megállapodás). Az együttműködési megállapodás bevezetése meghatározza a megállapodás célját, III. pontja rendelkezik a jövedelempolitikáról. A felek a III/1. pontban az alapelvek között meghatározták, hogy „a felek az éves béremelés mértékéről, végrehajtásának módjáról évente tárgyalnak és állapodnak meg”. A felek a III/2. pontban rendelkeztek a bérszint növekedésről az alábbiak szerint: „A v. munkavállalók éves keresetnövelésének mértéke tekintetében valamennyi munkaköri kategóriában a felek célul tűzik ki, hogy a v. összjövedelmek mediánjai azonos vagy hasonló mértékben közelítsék meg a magyar bérpiaci medián összjövedelemszintet. A keresetnövelés mértéke meg

kell hogy haladja az O. É. Tanács által ajánlott bruttó átlagbér növelési sáv közéértékét. Amennyiben az O. É. Tanács a bruttó átlagbér növelésére egy értéket jelöl meg, akkor a bérnövekedésnek ezt az értéket kell meghaladnia. Az O. É. Tanácsban történő megegyezés hiányában a bruttó átlagbér növekedés tekintetében a felek az éves bérmegállapodásban állapodnak meg azzal a kötelezettséggel, hogy amennyiben az O. É. Tanácsban következő év január 31-ig a megállapodásban szereplő mértéknél magasabb béremelési ajánlást fogadnak el a felek, a ... Zrt. és a megállapodást aláíró szervezetek felülvizsgálatot kezdenek." A felek az együttműködési megállapodás VI. pontjában a záró rendelkezések között meghatározták, hogy a középtávú megállapodást kollektív megállapodásnak tekintik.

2007. július 1-jén munkajogi jogutódlás történt, melynek eredményeképpen jelen per alperese lett a munkáltató. A felek 2007. év végén megkezdték a 2008. évi bérekről szóló tárgyalásokat. Az alperes a bérmegállapodás tervezetében az alapbérfejlesztés átlagos mértékeként 6,9 %-ot javasolt, a bérmegállapodás azonban a felperes egyet nem értése folytán nem jött létre.

A Magyar Közlöny 2007/186. számában jelent meg a 2008. évi keresetnövelési ajánlásról szóló OÉT megállapodás, mely szerint az O. É. Tanács 2008-ban a bruttó keresetek 5-7,5 %-os növelését ajánlotta a vállalkozási szférának.

A munkaügyi bíróság megállapította, hogy az együttműködési megállapodás az Mt. 30. § b) pontja szerint a kollektív szerződést kötő felek közötti kapcsolatrendszer szabályozza, azaz kötelmi jellegű szabályokat tartalmaz. Abban a felek általános alapelveket, a munkáltató és a szakszervezetek (és nem a munkavállalók) egymás közötti jogait és kötelezettségeit, a szerződést kötő felek eljárásának jövőbeli kereteit határozták meg. Olyan rendelkezéseket, melyek alapján egy általános béremelés kikényszeríthető lenne, nem tartalmaz. Mindemellett a munkaügyi bíróság azt is megállapította, miszerint az együttműködési megállapodás hatálya nem terjedt ki a jogutód alperesre.

A felperes fellebbezése folytán eljáró Fővárosi Bíróság 59.Mf.634.443/2009/4. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét helyes indokainál fogva a Pp. 253. § (2) bekezdése és 254. § (3) bekezdése alapján helybenhagyta.

Ítélete indokolásában rámutatott arra, hogy az együttműködési megállapodás leginkább szándékokat megfogalmazó keretmegállapodás volt, amelyet a feleknek kellett volna megállapodásokkal megtölteni. A felperes keresete nem tartalmazott az éves bérmegállapodás megkötésére vonatkozó alperesi kötelezésre irányuló kérelmet, kizárólag a 6,9 %-os mértékű személyi alapbéremelés végrehajtását kérte. Ebben a körben pedig a felperesi szakszervezet saját személyében nem is lett volna jogosult a per indítására, az egyes munkavállalók fordulhattak volna keresettel a munkaügyi bírósághoz, amennyiben konkrét megállapodás lett volna a béremelés vonatkozásában az érdekképviselő és a munkáltató között.

A jogerős ítélet ellen a felperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, melyben annak hatályon kívül helyezését és keresete szerinti döntés hozatalát kérte.

A felperes sérelmezte azt az ítéleti megállapítást, mely szerint az együttműködési megállapodás hatálya nem terjed ki a jogutód munkáltatóra, valamint azt, miszerint a béremelés kikényszerítése érdekében saját személyében nem volt jogosult perindításra.

Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában való fenntartását kérte.

A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

Helytálló az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében foglalt érvelés, mely szerint a felülvizsgálati kérelem nem felel meg a Pp. 272. § (2) bekezdésében előírtaknak, mert abban nem került pontosan megjelölésre az a jogszabály, illetve annak rendelkezése, amelyet a jogerős ítélet sért.

Az együttműködési megállapodásban foglaltak alapján nem jogsértő az eljáró bíróságok álláspontja. A szerződő felek között ugyanis

konkrét olyan megállapodás - amely esetleg munkaügyi perben kikényszeríthető lehetett volna - a tekintetben jött létre, hogy az éves béremelés mértékéről, végrehajtásának módjáról évente tárgyalnak és állapodnak meg. Az irányadó tényállás szerint ugyanakkor 2008 évre bérmegállapodás nem jött létre, ezért „bérmegállapodás teljesítését”, illetve általános, minden munkavállalóra kiterjedő személyi alaphér emelését a középtávú együttműködési megállapodás alapján a felperes megalapozottan nem kérhette.

Az éves bértárgyalásokra tartozott az éves béremelés konkrét mértékének meghatározása, a középtávú megállapodás e tekintetben csupán az alsó határról rendelkezett, amikor megszabta, hogy a keresetnövelés mértéke meg kell hogy haladja az T. által ajánlott bruttó átlagbér növelési sáv középértékét, melynek azonban az alperes munkáltató béremelési javaslata megfelelt, és a peres iratok szerint az alperes 2008. január 28-án kelt határozatával egyoldalú béremelést hajtott végre.

Az együttműködési megállapodást a szerződő felek kollektív megállapodásnak tekintették. E megállapodás valóban jórészt a kollektív szerződést kötő felek közötti kapcsolatrendszer szabályozza, de vannak a munkaviszonyból származó jogokat szabályozó elemei is. Ennek hatálya a munkaügyi bíróság álláspontjából eltérően, épp az éves béremelés alsó határára vonatkozó, „munkafeltételként” értelmezendő megállapodás miatt kiterjedt a jogutód alperesre, mert az Mt. 40/A. §-a szerinti munkafeltételek nem azonosíthatók a munkavégzés feltételeivel, a munkafeltételek körébe ugyanis nemcsak a munkavégzés személyi és tárgyi feltételei, hanem a kollektív

szerződésnek a munkavállaló munkaviszonyból eredő jogaira és kötelezettségeire - ideértve a díjazásra - vonatkozó valamennyi rendelkezése beletartozik (EBH 2000.349.).

Ettől függetlenül az előbbiekben kifejtettek miatt az eljárt bíróságok által levont jogkövetkeztetés nem volt jogsértő. Ezért a jogerős ítéletet a Kúria a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A pervesztes felperest kötelezte a Pp. 78. § (1) bekezdésének alkalmazásával az alperes felülvizsgálati eljárási költsége, valamint a 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján az állam javára felülvizsgálati eljárási illeték megfizetésére.

Budapest, 2012. január 18.

Dr. Tálné dr. Molnár Erika s.k. a tanács elnöke, Dr. Stark Marianna s.k. előadó bíró, Dr. Földényi Gyuláné s.k. bíró

A kiadmány hitelül:

bíróági tisztviselő